

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

8821 *Reial decret 628/2010, de 14 de maig, pel qual es modifiquen el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit i el Reial decret 948/2001, de 3 d'agost, sobre sistemes d'indemnització dels inversors.*

El present Reial decret té per objecte fonamental completar la transposició de la Directiva 2009/14/CE del Parlament i del Consell, d'11 de març de 2009, per la qual es modifica la Directiva 94/19/CE, relativa als sistemes de garantia de dipòsits, pel que fa al nivell de cobertura i al termini de pagament.

La Directiva 2009/14/CE introdueix una sèrie de reformes essencials en la regulació dels sistemes de garantia de dipòsits europeus, com ara: el foment de la cooperació entre sistemes europeus, l'increment de les obligacions d'informació de les entitats de crèdit als dipositants sobre la cobertura dels seus dipòsits per sistemes estrangers o nacionals, l'augment del nivell de cobertura dels dipòsits, la reducció del termini per declarar per l'autoritat competent la incapacitat de realitzar el pagament i per fer efectiu el pagament pel sistema de garantia de dipòsits i, finalment, l'obligatorietat dels fons de garantia de portar a terme proves d'esforç per avaluar-ne la capacitat per fer front a una possible crisi d'una entitat. Les reformes esmentades responen a la necessitat d'infondre confiança en el sistema financer en un context de crisi financera a nivell mundial sense distorsionar la competència al mercat únic.

Amb el Reial decret 1642/2008, de 10 d'octubre, pel qual es fixen els imports garantits a què es refereix el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, i el Reial decret 948/2001, de 3 d'agost, sobre sistemes d'indemnització dels inversors, ja es va realitzar l'augment de la cobertura que requeria la Directiva 2009/14/CE. A més a més es va incrementar la cobertura del fons de garantia d'inversions per mantenir un nivell homogeni de protecció.

Tal com s'establí en el Reial decret 1642/2008, de 10 d'octubre, en el present Reial decret es manté el nivell de protecció de 100.000 euros per a situacions que es puguin desencadenar en el futur. Per tant, l'article primer.Tres i segon.U tenen per únic objecte introduir directament en l'articulat del Reial decret 2606/1996 i del Reial decret 948/2001 el nivell de cobertura esmentat.

La resta de l'article u d'aquest Reial decret completa la transposició de la Directiva 2009/14/CE. En primer lloc, es transposa la reducció del termini disponible per declarar per part del Banc d'Espanya la incapacitat d'una entitat de realitzar el pagament dels seus dipòsits i del termini per fer efectiu el pagament pels fons de garantia de dipòsits. Així mateix, s'estableixen les obligacions dels fons de garantia de dipòsits de realitzar proves d'esforç per avaluar-ne la capacitat per fer front a una possible crisi d'una entitat i de cooperar amb els sistemes de garantia de dipòsits d'altres estats membres. D'altra banda, es preveu l'obligació de les entitats de crèdit de posar a disposició dels seus clients la informació relativa al funcionament dels fons de garantia de dipòsits als quals estan adscrites.

No obstant això, s'ha aprofitat l'ocasió per introduir una sèrie de canvis que tenen per objecte fonamental actualitzar la normativa principal de garantia de dipòsits i d'inversions.

Així, en primer lloc, s'ha precisat que l'excedent de què poden disposar els fons s'ha de destinar al patrimoni sense que es pugui distribuir entre les entitats adherides. Això sembla deduir-se de la lectura completa de la normativa, però no s'explicitava.

També s'ha procedit a adaptar el Reial decret 2606/1996 als canvis terminològics introduïts per la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, de manera que s'han substituït les referències a fallides i suspensions de pagaments pel concurs de creditors.

En tercer lloc es modifica el termini de pagament de valors i instruments financers coberts pels fons de garantia de dipòsits o pel fons de garantia d'inversions. Amb el present Reial decret el termini de tres mesos comença a comptar del moment en què s'identifica i es calcula la posició creditora de l'inversor. Aquest canvi obeeix a la necessitat de dotar d'un termini més llarg per a una operació que pot resultar molt complexa.

Finalment, a l'article segon.Dos, amb la finalitat d'aclarir la interpretació de la norma, s'explicita que el fons de garantia d'inversions no cobreix els inversors que tinguin contractat un compte de valors amb una entitat no coberta pel fons espanyol encara que aquesta al seu torn hagi dipositat els seus valors en un compte d'una entitat coberta pel fons.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la seva reunió del dia 14 de maig de 2010,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit.*

El Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat tres de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«3. Les aportacions anuals de les entitats adscrites han d'anar destinades a cobrir les necessitats derivades de les funcions atribuïdes als fons i s'han d'ingressar en el compte que designi la comissió gestora corresponent, a partir de la data de tancament de cada exercici, en un o més desemborsaments, a la vista de les necessitats del fons i en els terminis que fixi la comissió gestora corresponent.

No obstant això, i sense perjudici del que disposa l'apartat següent, l'eventual excedent anual i qualsevol altre excedent en el patrimoni dels fons sobre la quantia necessària per al compliment dels seus fins ha de romandre en el dit patrimoni sense que es pugui fer la distribució o devolució a les entitats adherides.»

Dos. El paràgraf vuitè de l'article 5.2 queda redactat de la manera següent:

«Els fons han de cooperar amb els sistemes de garantia de dipòsits d'altres països amb l'objectiu d'organitzar, si s'escau, el pagament dels imports garantits. A aquest efecte, poden establir els convenis i mecanismes de col·laboració que considerin oportuns.»

Tres. L'apartat quatre de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«4. Les entitats adscrites als fons han de posar a disposició dels seus dipositants i inversors reals i potencials en totes les seves oficines i en la seva pàgina web en forma fàcilment comprensible i accessible, la informació necessària per identificar el fons de garantia de dipòsits al qual pertanyen. L'esmentada informació ha d'incloure en tot cas la seva denominació, seu, número de telèfon, adreça d'Internet i de correu electrònic, així com les disposicions que li són aplicables, amb l'especificació de l'import i abast de la cobertura oferta.

En el cas dels dipòsits o valors que no estiguin garantits en virtut del que preveu l'article 4.4, han d'informar sobre això els seus dipositants i inversors.

Si el dipositant o inversor ho sol·licita, cal informar-lo, així mateix, de les condicions necessàries perquè es produeixi el pagament de l'import garantit i de les formalitats necessàries per al seu pagament.

Així mateix, han de tenir a disposició del públic informació sobre les característiques del fons i indicació, si s'escau, de les cobertures ofertes per sistemes o fons estrangers. En particular, han de precisar el règim de cobertura per als supòsits de dipòsit o registre de valors en altres entitats financeres.

Sense perjudici del que estableixen els paràgrafs anteriors d'aquest mateix apartat, les entitats integrades en els fons no poden fer servir la pertinença a aquests en la seva publicitat, si bé poden incloure una menció a aquella sense afegir altres dades o informacions sobre els fons.»

Quatre. Els paràgrafs primer i segon de l'article 7.1 queden redactats de la manera següent:

«L'import garantit dels dipòsits té com a límit la quantia de 100.000 euros o, en el cas de dipòsits nominats en una altra divisa, el seu equivalent aplicant els tipus de canvi del dia en què es produeixi algun dels fets esmentats a l'article 8.1 d'aquest Reial decret o al dia anterior hàbil quan sigui festiu.

L'import garantit als inversors que hagin confiat a l'entitat de crèdit valors o instruments financers és independent del que preveu el paràgraf precedent i ha d'assolir com a màxim la quantia de 100.000 euros.»

Cinc. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«1. Els fons han de satisfer als seus titulars l'import garantit dels dipòsits quan es produeixi algun dels fets següents:

a) Que s'hagi dictat interlocutòria per la qual es declari el concurs de l'entitat de crèdit.

b) Que, no havent-se declarat el concurs de l'entitat conforme al que indica el paràgraf anterior i havent-se produït impagament de dipòsits vençuts i exigibles, el Banc d'Espanya determini que, segons la seva opinió i per raons directament derivades de la situació financera de l'entitat de què es tracti, aquesta es troba en la impossibilitat de restituir-los i no sembla que tingui perspectives de poder-ho fer en un futur immediat. El Banc d'Espanya, escoltada la comissió gestora del fons, ha d'emetre resolució amb la màxima brevetat i, com a molt tard, dins dels cinc dies hàbils següents a haver comprovat per primera vegada que l'entitat no ha aconseguit restituir dipòsits vençuts i exigibles, després d'haver donat audiència a l'entitat interessada, sense que aquesta suposi interrupció del termini assenyalat.

2. Els fons han de satisfer als seus titulars l'import garantit dels valors i instruments financers susceptibles de cobertura quan es produeixi algun dels fets següents:

a) Que s'hagi dictat interlocutòria per la qual es declari concurs de l'entitat de crèdit i aquesta situació comporti la suspensió de la restitució dels valors o instruments financers; no obstant això, no és procedent el pagament d'aquests imports si, dins el termini previst per iniciar el seu desemborsament, s'aixeca la suspensió esmentada.

b) Que el Banc d'Espanya declari que l'entitat de crèdit no pot complir, atesos els fets dels quals ha tingut coneixement el mateix Banc d'Espanya i per raons directament relacionades amb la seva situació financera, les obligacions concretes amb els inversors.

Perquè el Banc d'Espanya pugui realitzar aquesta declaració és necessari que es produeixin les circumstàncies següents:

a) Que l'inversor hagi sol·licitat a l'entitat de crèdit la devolució dels valors i instruments financers que li hagin confiat i no hagi obtingut satisfacció en un termini màxim de vint-i-un dies hàbils per part d'aquella entitat.

b) Que l'entitat de crèdit no estigui en la situació prevista en el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquest article.

c) Que es doni audiència prèvia a l'entitat de crèdit.

3. Quan l'entitat afectada sigui una sucursal d'una entitat de crèdit amb seu social en un altre Estat de la Unió Europea, la declaració d'incompliment s'ha d'adoptar amb la col·laboració de l'autoritat competent de l'Estat esmentat.»

Sis. L'article 9.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici del que estableix l'apartat 4 de l'article 4 d'aquest Reial decret:

a) Els fons han de satisfer les reclamacions degudament comprovades dins dels vint dies hàbils següents a la data en què el Banc d'Espanya prengui la determinació a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article anterior o l'autoritat judicial dicti la decisió esmentada en el paràgraf a) del mateix apartat 1.

La recopilació i transmissió per part de les entitats de crèdit de la informació exacta sobre els dipositants i els dipòsits garantits, necessària per comprovar les reclamacions, s'ha d'efectuar dins el termini previst en el paràgraf anterior.

Quan els fons prevegin que no poden efectuar els pagaments en el termini establert, poden sol·licitar al Banc d'Espanya la concessió d'una pròrroga no superior a deu dies hàbils, indicant les raons de la sol·licitud. El Banc d'Espanya pot autoritzar-la quan apreciï que hi concorren motius excepcionals que justifiquin el retard, com ara l'alt nombre de dipositants, l'existència de comptes en altres països o la constatació de dificultats extraordinàries tècniques o jurídiques, per comprovar el saldo efectiu dels dipòsits garantits o si és procedent o no satisfer l'import garantit.

b) Així mateix, els fons han de satisfer les reclamacions dels inversors al més aviat possible i, com a molt tard, tres mesos després d'haver determinat la posició de l'inversor i el seu import.

Quan els fons prevegin que no poden efectuar els pagaments en el termini establert, poden sol·licitar al Banc d'Espanya la concessió d'una pròrroga no superior a tres mesos, i indicar les raons de la sol·licitud. El Banc d'Espanya pot autoritzar-la quan apreciï que hi concorren motius excepcionals que justifiquin el retard, com ara l'alt nombre d'inversors, l'existència de valors confiats a l'entitat en altres països o la constatació de dificultats extraordinàries, tècniques o jurídiques, per comprovar el saldo efectiu dels valors garantits o si és procedent o no satisfer l'import garantit.»

Set. L'article 9.3 queda redactat de la manera següent:

«3. Els fons no es poden acollir als terminis a què es refereixen els apartats anteriors per denegar el benefici d'una garantia a un dipositant o inversor que no hagi pogut fer valer a temps el seu dret. Els imports no satisfets, dins el termini establert o de les seves pròrrogues, queden en els fons a disposició dels seus titulars, sense perjudici de la seva prescripció d'acord amb dret. No obstant això, si les reclamacions que han de realitzar els dipositants o inversors en execució de la garantia s'efectuen amb posterioritat a la satisfacció a aquests de qualsevol quantitat que sigui acordada en un eventual procediment concursal, la determinació de l'import a satisfer en virtut de la garantia ha de prendre en consideració l'import ja percebut en el procediment esmentat, amb la finalitat que els dipositants o inversors esmentats no obtinguin avantatge ni pateixin detriment econòmic en relació amb aquells que van executar la garantia en un moment anterior.»

Article segon. *Modificació del Reial decret 948/2001, de 3 d'agost, sobre sistemes d'indemnització dels inversors.*

U. L'apartat u de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«1. Els fons han de garantir que tot inversor percebi el valor monetari de la seva posició creditora global enfront de l'empresa esmentada, amb el límit quantitatiu de 100.000 euros.

La quantitat expressada pot ser actualitzada pel ministre d'Economia i Hisenda amb l'informe previ de la CNMV, de conformitat amb la normativa vigent de la Unió Europea.»

Dos. L'apartat cinc de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«5. Quan els titulars d'un compte actuïn com a representants o agents de tercers, sempre que aquesta condició existeixi el moment de la seva obertura i formalització amb l'entitat adherida i aquesta hagi tingut lloc abans de produir-se alguna de les circumstàncies descrites a l'article 5, la cobertura del fons s'ha d'aplicar als beneficiaris d'aquella, ja sigui d'efectiu, valors o instruments financers, en la part que els correspongui.

Quan qui actuï com a representant o agent sigui una entitat de les excloses de cobertura del fons, a efectes del present Reial decret, la corresponent posició creditora global neta es considera que pertany a l'entitat esmentada i no és coberta pel fons.»

Tres. L'article 13.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Els fons han de satisfer les reclamacions dels inversors al més aviat possible i, com a molt tard, tres mesos després d'haver determinat la posició de l'inversor i el seu import.

Quan les societats gestores dels fons prevegin que aquests no poden efectuar els pagaments en el termini establert, poden sol·licitar a la CNMV la concessió d'una pròrroga no superior a tres mesos, i indicar les raons de la sol·licitud. La CNMV pot autoritzar-la quan apreciï que hi concorren motius excepcionals que justifiquin el retard.»

Disposició addicional única. *Proves de funcionament i informació als fons.*

Els fons de garantia de dipòsits han de portar a terme regularment proves de funcionament i, si és procedent, han de ser informats quan el Banc d'Espanya descobreixi problemes en una entitat de crèdit que puguin donar lloc a la intervenció d'un fons de garantia de dipòsits.

Disposició transitòria única. *Aplicació del nivell de cobertura dels fons de garantia de dipòsits i dels sistemes de garantia d'inversions.*

L'import garantit a què es refereixen els articles 7.1 del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit i 6.1 del Reial decret 948/2001, de 3 d'agost, sobre sistemes d'indemnització dels inversors, s'ha d'aplicar a les situacions previstes a l'article 8.1 del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, i 5.1 del Reial decret 948/2001, de 3 d'agost, que s'hagin produït amb posterioritat al 10 d'octubre de 2008.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats el Reial decret 1642/2008, de 10 d'octubre, pel qual es fixen els imports garantits a què es refereix el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, i el Reial decret 948/2001, de 3 d'agost, sobre sistemes d'indemnització dels inversors, així com totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el present Reial decret.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2009/14/CE del Parlament i del Consell, d'11 de març de 2009, per la qual es modifica la Directiva 94/19/CE, relativa als sistemes de garantia de dipòsits, pel que fa al nivell de cobertura i al termini de pagament.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Barcelona, 14 de maig de 2010.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta segona del Govern
i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ